

(המשך מעמוד 7)

רה של התקפת גאזים. משום שכך אי אפשר יהיה לשהות במיקלט. גיבעתיים, אגב, היא אחת הערים היותר מאורגנות בגוש-ירדן. לרמת-גן אין בכלל מסיכות-גאז. בשעת-חירום ייאלצו להביא את המסיכות ממחסנים צה"לים, המרוחקים מהעיר.

נגיח שהצלחתם להתגבר על החרדה ועל התורים הארוכים שישתרכו, בור דאי, בפתחי תחנות-החלוקה. חורתם היתו, אתם וילדיכם הכושים במסיכות, אף הספקתם לאטום את פתחי-הבית כסרט דביק, ברוחב חמישה סנטימטרים. גם אז הישרותכם אינה בטוחה.

מה לעשות?

וראות הג'יא, כפי שפורסמו בחוברת התנוונות בפני גאזים, ובדפיי-הסבר הנשלחים לעיריות, כה מסובכות ומורכבות, עד שרק אדם בעל זיכרון גאוני ומוח מתימטי יצליח למלאן בקפידה ולהבטיח, אגב כך, את היחלוצותו מתופת-הגאזים.

ראשית כל, זהו ציוד-החובה למישה פחה בת ארבע נפשות, הרוצה להישאר בחיים: חבילה אחת של אטני-כביסה, דלי פלסטיק של 10 ליטרים בעל מוכסה, ובו שני ליטרים תמיסת אקו-נומיקה בלתי-מהולה. ארבעה בקבוקי אקונומיקה. קילו סודה-לשתיה, מיכל פלסטיק של חמישה ליטרים ובו מר מסים 125 גרם אבקת-סודה לשתיה בתוך חמישה ליטרים מים נקיים, שתי

יסורי, נחשב גם כן למקום די בטוח. בעלי-חיים ביתיים יוחזקו בחדר רים אטומים.

יש לאגור מים בכלים הסגורים הרמטית, ולעטוף בשקית-פלסטיק את צוואר הבקבוק.

מוזן בקופסות-שימורים מתכתיות כשר לאכילה רק אחרי טיהור הקופסה מבחוץ.

טלפון או מכשיר-קשר שוהמו בגאז, אי-אפשר לטהרם כליל. תחילה יש לספוג את הנוזל בעזרת מטלית או צמר-גפן, לאחר-מכן לגבש את המכשיר מבחוץ במטלית רטובה, ולייבש במטלית נקיה. לבסוף יש לעטוף את ה-טלפון בעטיפת-פלסטיק, לשם חיגוי יש להשתמש בעיפרון או במקלון-עץ.

רכב פתוח יש לטוּף היטב במים. את המושבים וכל המקומות המחייבים מגעייד יש לכסות בפלסטיק.

הליכה מותרת אך ורק בקומה זקופה ולמרחק קצר.

את הבגדים הנגועים יש לפשוט עלידי חיתוכם במיספריים לאורך הגוף. מסירים אותם בידיים מוגנות ככפפות-גומי, או עלידי תפיסתם במקלות כביסה או במילק-חיים. אחרי כך משליכים אותם אל דלי הפלסטיק המלא בתמיסת אקונומיקה.

את העיניים ואבריה-המין שוטפים בעזרת סודה-לשתיה או במים לא-מזוהמים. צריך להטות את הגוף לפני, כשהראש מוסט הצידה. שופכים תמיכת-טיהור או מים על העין הפי-קוחה, מחזיקים את העין הפקוחה בעזר

במדיונה

העם

ראש מושפל

אסון של מאות אינו גורם להתרגשות. אסון של יחיד יכול להעלות דמעות בעיניים.

זה היה רגע מרגש. קריינית מבט קראה את ידיעות היום היה זה אוסף אופייני של טראגי דיות ואסונות: הפגנות ואמצעי-ידיכוי בשטחים הכבושים, מילחמה בלבנון, אסונות-טבע בעולם, מהומות כארצות שונות, הרגעים ופצועים.

הקריינית קראה את כל הרברים האלה כסיגנון אדיש. עד שהגיעה לפרשת הילדה הבראזילית. על המירקע הופיעה הילדה, הדי נקרעת בין שני זוגות-הורים. לפתע השפילה הקריינית את ראשה. מרוב התרגשות לא יכלה להמשיך בדבריה.

גלד" — כסף רני. בטרם קם שילטון חזק באיים הבריי טיים, היו יורדיים רניים באים אל חופיה, בוזים ושוודדים. כדי למנוע את הפרוענות, שילמו להם האנגלים דמי כופר.

טענתו של קיפלינג בשרו: הכניעה לסחטיה אינה מועילה לעולם. כאשר אדם משלם "דיין גלד" לסוחט, גדלים דמי-הכופר תמיד. מי שנכנע לסחטיה פעם אחת, חזקה עליו שייכנע תמיד — ולכן מגדילים הסוחטים את דרישור תיהם שוב ושוב.

דמי-כופר. את הלקח הזה לומדים עתה בעלי-המסעדות בתל-אביב. רבות מן המסעדות הן כשרות. אמנם, רוב הסועדים בהן אינם מייחסים חשיבות לכשרות, אך יש מיעוט המקי פיד על כך. מיסעדות רבות אינן מוכנות לוותר על מיעוט זה, המהווה במיקרים רבים את הפער בין רווח והפסד.

אולם כדי לזכות בתעודת-הכשרות המיוחלת, צריכה המיסערה להעסיק "משגיח", לפחות במישרה חלקית. זהו טפיל, שאינו עושה דבר. אין הוא עובר, אין הוא עוסק בהשגחה אגב עבודה רגילה במטבח או בהגשה. תפקידו הדי

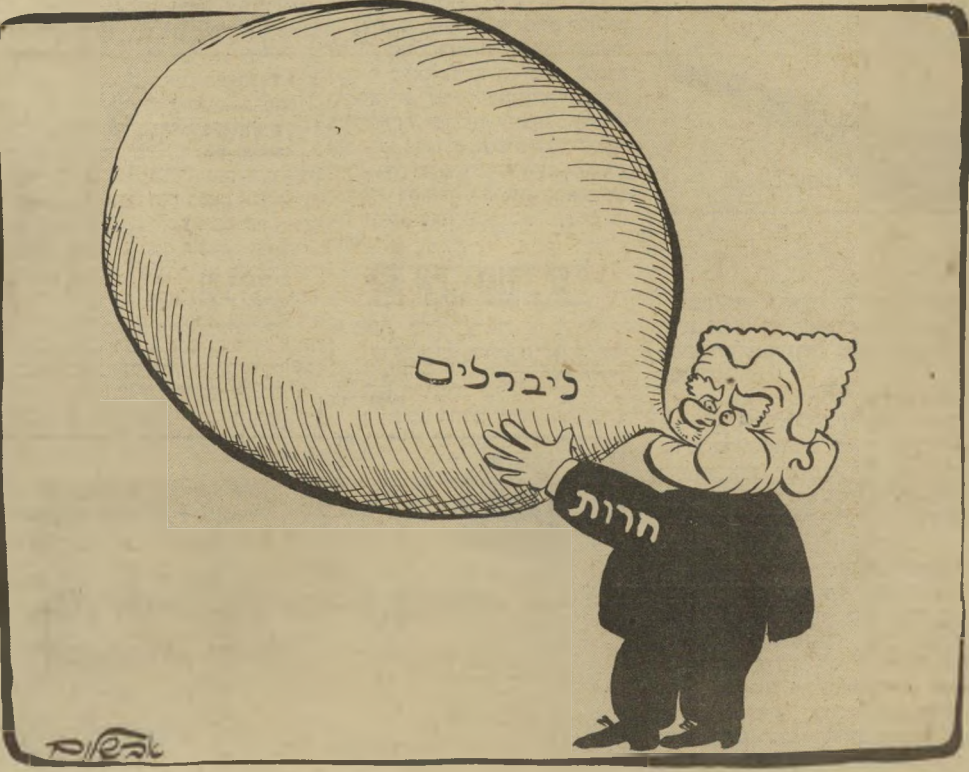
סחטיה נוספת, וכן הלאה — מעגל קסמים. כהשוואה למוסדות-הדת בישראל, היו השודדים הרניים אנשים פרימי-טיביים.

הכנסת עזות מצח

שלמה הילרי נשך את היד שבחרה בו. הוא שכח מי הושיב אותו על כס הויד.

בצאתו השבוע לכינוס של יושבי-ראש של פרלמנטים, שפך שלמה הילל את ליבו הפרלמנטרי.

בין השאר התלונן עליכך שבכנסת הנוכחית מיוצגות תנועת "כך" והר-שימה המתקרמת לשלום. הוא הביע את התיקווה כי שתיהן לא יהיו עוד מיר צגות בכנסת הבאה, בעיקבות החוק שהתקבל בכנסת הנוכחית. חוק זה קובע שלא ישתתפו בבחירות רשימות הדוגלות בהסתה גזענית, השוללות את

האופי הדמוקרטי של המדינה ושיאנו מכירות בכך שמדינת-ישראל היא "מדינת העם היהודי", יוזמי החוק קיוו — בטעות — כי הרשימה המתקרמת לא תקבל ניסוח זה.

נשיכה ביד. אין זה רגיל שיו"ר של פרלמנט, האמור לייצג את כל הסיעות, מתבטא בפומבי נגד סיעות הדי מיוצגות בו. אך במיקרה של הילל, אין זה רק תמוה. יש בכך יסוד של עזות-מצח.

כי שלמה הילל יושב בתפקידו תודות לקולות הרשימה המתקרמת לשלום. כאשר הציג את מועמדותו לתפקיד יו"ר הכנסת, התברר שאין לו רוב בלי הרשימה המתקרמת ורק"ח. הוא עצמו ושליחיו פנו אל הרשימה הדי מתקרמת וביקשו אותה להצביע בעדו. החלטת רק"ח היתה קשורה בהחלטת המתקרמת.

הדבר לא היה קל, כי שלמה הילל היה שרי-המישרה ביום-האדמה של 1976, והאזרחים הערביים בישראל זוכרים לו זאת לרעה. אולם לבסוף החי-ליטה המתקרמת להצביע בעד הילל. הוסכם על תמורה: הענקת מעמד של עיר לאום-אל-פחם.

השבוע נשך הילל את היד שבחרה בו.

אחר הוא "להשגיח" — כלומר, לא לעשות דבר, אלא להעיק מדי פעם מבט כסחורה הנרכשת ובהכנת הארור חות.

התשלום עבור המשגיח אינו אלא דמי-כופר.

צבא של טפילים. עתה לומדים המיסעדיים בתל-אביב כי לא כדאי להיענות לסחטיה.

הרבנות החליטה שעל כל מיסערה להעסיק מעתה שני משגיחים במישרה מלאה. כאשר אחר נת, השני ישגיח. משמע: הסועדים כמיסעדות אלה הייבים להחזיק מכספם שני טפילים שלמים, שאינם עושים דבר ואינם תורמים דבר לתפעול המיסערה.

הדבר מהווה סחטיה גלויה. מי שי אינו משלם, לא יקבל תעודת-כשרות. מי שאין לו תעודת כשרות, עלול לי-הפסיד חלק מלקוחותיו.

אם תצליח סחטיה זו, אין ספק שי-תאמץ עלידי כל המוסדות הרתיים ברחבי המדינה. צבא גדול של עסקנים רתיים, בניחסות של מילגנות רתיות שונות, יוכו בפרנסה על-יחשבון הדי ציבור, מבלי לעשות דבר.

עסקנים אלה יגבירו את כוח המיפי לגות הרתיות, אלה יגבירו את השפי עתו ברשיות המקומיות, שיפעילו

בעיניה עמדו דמעות. זוהי ררכו של עולם: אין אדם מסוגל להתרגש מטראגדיה הנוגעת לרבים — לעשרות, למאות, ולא כל שכן ל-מיליונים. אבל הוא יכול להתרגש עד דמעות נוכח גורלו של יצור אנושי אחר.

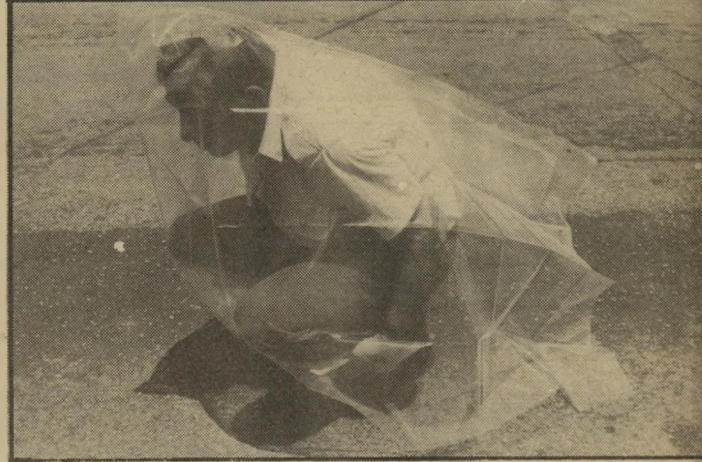
אלמלא כן, לא יכלו להימשך הר-ברים המתרחשים כיום בגדה וברצועה, או בלבנון, או במקומות רבים בעולם.

דת

כסף דיני

מי ששילים כופר לשודדים הרניים, נדרש לשלם עוד. כך גם בעלי-המיסעדות בתל-אביב.

באחד משיריו הידועים ביותר הסי כיר ורדיארד קיפלינג מה זה "דיין

אוהל להתגוננות מפני גאזים באחיפה ובאפנויטחאן

הרוגים במילחמת עיראק-איראן בתים ובמיראק

רת האצבעות. משך השטיפה לא פחות מ-30 שניות.

הגוף מטוהר בעזרת צמר-גפן יבש. אחרי ספיגת הנוזל שוטפים את המקום הנגוע בתמיסת אקונומיקה. ומאבקים באבקת טיהור.

עם הופעת סימניה הראשונים של פגיעת גאז-עצבים בגוף, חיוני להוריק מיד אפרופין אל תוך שריר הירך, בחלקו העליון והחיצוני.

"למעשה אי-אפשר להתגונן לחי-לוטין בפני מיתקפת-גאזים", אומר אהרון לברן, ומאשר אנכיך חששות ככדים המתעוררים עם קריאת הוראות המיגון.

חבילות צמר-גפן, 40 שקיות ניילון, חבילת גומיות מישרדות, ארבע מפיית ניילון, ארבעה זוגות כפפות גומי, ארבעה זוגות מגפיי-גומי, ארבעה מעילי-גשם, שני זוגות מיספריים בניו-ניים, שתי פינצטות בגודל בינוני, סכון כביסה, 12 סמרטוטים גדולים מבד-סדון.

מצויידים בכל אלה, עליכם לזכור כמה כללים עיקריים, שבלעדיהם אתם חשובים כמתים.

כל מה שנשמר במקום אטום הוא נקי מגאזים. למשל: במקררים, בתררי-קירור, בארגים הסגורים הרמטית נגד חדרות אוויר, בקופסות-מזון מפח שטי רם נפתחו, בבקבוקים בעלי סגירה מקורית.

חרר פנימי בתוך רירה, שכל חלונותיו ודלתותיו נאטמו באופן

שרה ליבוביץ